

nødvendigt at gå ind i en større diskussion, om det ene eller det andet tal er det rigtige. Det må erkendes, at landbruget har haft et vanskeligt år, og at udsigterne for tiden ikke er de bedste. Derfor gik jeg ind i forhandlingerne med landbrugets organisationer, idet jeg dog på et tidligt stadium præciserede, at der ikke kunne være tale om nogen som helst forhøjelse af brødkornspriserne, når disse priser også skulle betales for brødkorn, der ikke medgik til brødforsyningen, men skulle sælges tilbage til landbruget som foderkorn, og at der ikke kunne forventes kontante tilskud fra staten af betydning.

Under forhandlingerne udtrykte landbrugsorganisationerne ønske om 3 kr.s forhøjelse af brødkornspriserne. Endvidere ønskede de en forhøjelse af foderkornspriserne med 6 kr., hvortil skulle lægges et månedligt lagertillæg på 50 øre i 8 måneder. Man foreslog samtidig, at der fra statskassen blev ydet dels et tilskud på 20 mill. kr., dels det beløb, dog højst 15 mill. kr., hvormed statens udgifter til kornordningen for høståret 1962-63 ligger under udgifterne i 1961-62. Efter langvarige forhandlinger frafaldt landbruget kravet om forhøjelse af brødkornspriserne, medens regeringen på den anden side gik ind for ydelse af det fornævnte statstilskud.

Begrundelsen for de sidste 15 mill. kr.s tilskud er, at den skete forhøjelse af foderkornspriserne uden tilsvarende forhøjelse af brødkornspriserne vil kunne bevirke, at der afleveres brødkorn, væsentlig rug, i mindre omfang, og vil ligeledes kunne bevirke, at der opnås en højere pris for de overskudsbeholdninger af brødkorn, der ved høstårets udgang skal sælges til foderbrug, således at der opnås en besparelse i statens udgifter til brødkornsordningen i forhold til udgifterne ved indeværende høstårs brødkornsordning, der foreløbig er opgjort til ca. 64 mill. kr.“

Mens der under lovforslagenes 1. behandling udspandt sig en langvarig, principiel debat om, hvilke støtteforanstaltninger der ville være bedst egnede til at formindske landbrugerhvervets øjeblikkelige økonomiske vanskeligheder og formidle overgangen til en mere hensigtsmæssig produktionsstruktur, lykkedes det under udvalgsbehandlingen forholdsvis hurtigt at skabe et solidt flertal for gennemførelsen af kornlovsforslaget, mens der ikke kunne opnås et flertal for en samtidig gennemførelse af forslaget om ændringer i afsætningsloven. Et flertal omfattende socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget indstillede derfor forslaget om en kornordning til vedtagelse, hvori- mod forslaget om ændringer i afsætningsloven imod protest fra venstres medlemmer af udvalget underkastedes en yderligere undersøgelse og behandling. Et mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kunne dog ikke medvirke til kornlovsforslagets gennemførelse, selv om han fandt forslaget mere rimeligt end det foregående års kornlov. Mindretallet henviste til, at de foreslåede lagertillæg